

[Peter Ravn.]

helbefarne. Alle skal være på vore veje og gader, alle mennesker, både unge og gamle, også de psykisk og fysisk ufuldkomne, alle har et krav på et mindstemål af sikkerhed.

Der henvises også til, at de nye, moderne vogne har gode, sikre bremses. Det er sikkert rigtigt alt sammen, men spørgsmålet er, hvor megen interesse dette i virkeligheden har. Det betyder vel kun noget, hvor der er tale om nødbremsninger, og nødbremsninger kan kun anvendes undtagelsesvis, da de medfører stor fare både for passagerer og andre trafikanter. Det hævdes også, at rutebiler og turistbusser alligevel ikke overholder hastighedsgrænsen. Det forekommer mig, at det ikke er en motivering for større hastighed. Hvis hastighedsgrænsen ikke overholdes i dag, vil en forhøjelse vel blot betyde, at man heller ikke i fremtiden overholder en eventuel ny grænse.

Jeg er vidende om, at visse køreplaner ligger meget stramt, men jeg er ikke i tvivl om, at det første, der sker, hvis ændringsforslaget vedtages, er, at køreplanerne strammes yderligere. Chaufførerne vil blive tvunget til at forøge hastigheden, ikke alene når forholdene i øvrigt taler derfor, men under alle slags forhold; selv under dårlige vejrforhold, i glat føre, i tåget vejr skal de holde det forøgede tempo, simpelt hen for at kunne overholde køreplanen.

Efter færdselslovens § 44, stk. 3, har den højtærede justitsminister en mulighed for at dispensere fra hastighedsbegrænsningen, når vejstrækningen taler herfor, eller over for visse arter af køretøjer. Ministeren har meddelt udvalget, at denne dispensationsregel kan anvendes, og det forekommer mig, at man så er gået så langt, som man bør gå over for turistbiler og rutebiler.

Efter udtalelser, der blev fremsat ved første behandling af lovforslaget, kunne man ikke forvente, at der skulle kunne opnås enighed om hastighedsbegrænsningen i de tæt bebyggede områder. Den højtærede justitsminister har stillet et ændringsforslag, der opretholder 50 km's grænsen i de tæt bebyggede områder, men ligesom stærkere understreger, at hastighedsgrænsen kan sættes højere eller lavere, hvor forholdene taler derfor. Dette ændringsforslag er tiltrådt af 7 af udvalgets med-

lemmer. Flertallet er af den opfattelse, at man efter færdselslovens § 57, stk. 4, med de ændringer, der er foretaget i 1957, har tilstrækkelig mulighed for at nedsætte hastighedsgrænsen, hvor det er påkrævet. I denne bestemmelse siges det, at hastighedsgrænsen kan nedsættes, hvor særlige omstændigheder tilsiger det, eller hvor der erfaringsmæssigt køres med for stor hastighed. Der er vel grund til at sætte en streg under „særlige omstændigheder“, det vil sige, at kun hvor særlige omstændigheder er til stede, hvor forholdene adskiller sig tydeligt fra det normale, hvor særlige forhold betinger en nedsættelse, kan denne bestemmelse anvendes. Den højtærede justitsminister har over for udvalget givet udtryk for, at § 57, stk. 4, er anvendt i alle de tilfælde, hvor det har været muligt at bruge den. Jeg vil gerne, at dette skal stå helt klart: er man tilhænger af mere hastighedsbegrænsning end den, vi har i dag, må der foretages ændringer i loven.

Udvalgets flertal har forsøgt at give bestemmelsen i § 57, stk. 4, en anden udformning end den, den har nu, men det er ikke lykkedes. Spørgsmålet er, om det ikke er rigtigt, at lade hastighedsbegrænsningen klart fremgå af færdselslovens § 35. Det er i alt fald mindretallets opfattelse. Færdselslovens § 35 omhandler hastigheden. Den siger, at vi principielt har den fri hastighed, men derefter følger en række undtagelser for tunge vogne o.s.v. o.s.v. Vi tror, det er væsentligt, at man i denne paragraf får fastslået, at den fri hastighed ikke gælder i tæt bebyggede områder, og at dette indskræpes ved køreproven og i den almindelige færdselsundervisning.

Må jeg lige pege på en ting, som jeg mener spiller en betydelig rolle i færdslen. Jeg tænker på den gennemsnitshastighed, hvormed der køres. Alle vejfarende har normalt et mål, de skal nå til en bestemt tid. De må prøve på i forvejen at vurdere, med hvilken gennemsnitsfart der kan køres. Jeg tror for øvrigt, at en del af de for høje hastigheder skyldes fejlregninger i starten eller uforudsete forhindringer på vejen; man søger så ved øget fart at indhente noget af den tid, man har sat til. Ved indsættelse af den foreslåede nye bestemmelse i § 35 vil man opnå, at der ikke vil kunne herske tvivl på dette punkt. Alle vil, når en tur